

tær, dersom den erstatningssøgende og den opsendende stat begge er medlemmer af De forenede Nationer.

Artikel X.

1. Krav om skadeserstatning kan ikke fremsættes over for en opsendende stat senere end ét år efter skadens indtræden eller identifikation af den ansvarlige stat.

2. Hvis en stat ikke er bekendt med skadens indtræden eller ikke har været i stand til at identificere den opsendende ansvarlige stat, kan den fremsætte sit krav inden ét år fra den dag, på hvilken den blev vidende om de nævnte kendsgerninger. Dette tidsrum må ikke overskride ét år fra den dag, da staten med rimelighed kunne forventes at have erfaret kendsgerningerne ved anvendelse af passende omhu.

3. De i stk. 1 og 2 i denne artikel foreskrevne tidsfrister gælder, selvom skadens fulde omfang ikke er kendt. I så fald er den erstatningssøgende stat berettiget til at ændre kravet og fremsende yderligere dokumentation efter udløbet af disse tidsfrister og indtil ét år efter, at skadens fulde omfang er kendt.

Artikel XI.

1. Fremsættelsen af et krav om erstatning i henhold til denne konvention over for en opsendende stat kræver ikke at interne retsmidler, som måtte stå til rådighed for en erstatningssøgende stat eller for fysiske eller juridiske personer, som den repræsenterer, forud er udtømt.

2. Intet i denne konvention skal afholde en stat eller fysiske og juridiske personer, som den repræsenterer, fra at forfølge et krav ved en opsendende stats domstole eller administrative nævn eller organer. En stat kan dog ikke fremsætte et krav i henhold til denne konvention for skade, for hvilken krav allerede forfølges ved en opsendende stats domstol eller administrative nævn eller organer eller i henhold til anden mellemstatslig aftale, som er bindende for de berørte stater.

Artikel XII.

Skadeserstatning, som den opsendende stat skal betale i henhold til denne konven-

tion, fastsættes i overensstemmelse med folkeretten og principperne om retfærdighed og billighed med henblik på at stille den fysiske eller juridiske person, den stat eller den mellemstatslige organisation, på hvis vegne kravet er fremført, som om skaden ikke var indtruffet.

Artikel XIII.

Medmindre den erstatningssøgende stat og den stat, som skylder erstatning i henhold til denne konvention, enes om en anden form for erstatning, skal erstatningen betales i den erstatningssøgende stats valuta, eller, hvis denne anmoder derom, i den betalingspligtige stats valuta.

Artikel XIV.

Hvis en ordning vedrørende et krav ikke opnås ad diplomatisk vej i henhold til artikel IX inden ét år regnet fra dagen for den erstatningssøgende stats underretning til den opsendende stat om, at den har fremlagt dokumentation for sit krav, skal de berørte parter på anmodning af blot én af dem nedsætte en voldgiftsret.

Artikel XV.

1. Voldgiftsretten består af tre medlemmer: Et medlem udpeget af den erstatningssøgende stat, et medlem udpeget af den opsendende stat, og det tredje medlem, formanden, som vælges af de to parter i forening. De to parter foretager deres udpegning inden for måneder efter anmodningen om nedsættelse af voldgiftsretten.

2. Hvis der ikke opnås enighed om valget af formand inden fire måneder efter anmodningen om nedsættelse af retten, kan enhver af parterne anmode De forenede Nationers generalsekretær om at udpege en formand inden for et tidsrum af yderligere to måneder.

Artikel XVI.

1. Hvis en part ikke foretager sin udpegning inden for det fastsatte tidsrum, udgør formanden efter anmodning fra den anden part voldgiftsretten alene.

2. Ethvert ledigt sæde, der uanset grunden måtte opstå i retten, skal udfyldes ved